

[Boligministeren.]
geriet, der har givet os problemerne, og som har gjort, at vi både med driftslånsordningen over for Albertslund og nu med rentesikringsordningen siger, at det må være rimeligt at bringe nybyggeriets lejepris ned på et sådant niveau, at det er muligt at leje de nye lejligheder ud.

Og når vi samtidig med den balance, vi søger opnået på lejemarkedet ved lejeregulering på det gamle boligmarked, nærmer lejeniveauerne til hinanden, er det jo netop for ikke at få boligreserven alene i nybyggeriet, men efterhånden opnå boligreserver i den samlede boligmasse og dermed nå til, at der igennem et tilstrækkeligt stort årligt nybyggeri kan skabes en løsning på den boligmangel, vi er inde i. Jeg tror, at både rentesikringsordningens virkninger over for priserne i nybyggeriet og sikringen i de kommende år af, at de selskaber, der skal bygge, ved, under hvilke forhold de kan bygge, i høj grad vil medvirke til at løse boligproblemet.

Axel Ivan Pedersen: Hr. Kai Moltke indledte sin tale med nogle bemærkninger om, at jeg helst ville tale om noget andet, og jeg vil da have lov til at sige, at jeg meget gerne vil tale om dette lovforslag, og at lovforslaget er så godt, at det ikke trænger til afledende bemærkninger efter en Søren Kierkegaardsk recept. Men det generer åbenbart hr. Kai Moltke, at jeg har trukket SFs agitation forud for kommunevalget frem i fuldt dagslys, og det er jo forståeligt, for den tåler nemlig ikke dagens lys. Men at ville bebrejde os, at vi gør det, det synes jeg dog er for mimoseagtigt af det ærede medlem. Det forekommer mig oven i købet også latterligt på baggrund af, at det var hr. Aksel Larsen, som i fjernsynet gav bolden op forleden aften og herigennem i virkeligheden fortsatte sin urimelige eller uredelige valgkamp, og jeg må måske føje til: oven i købet i et tonefald, som gav indtryk af, at fremgangen i København var gået ham til hovedet.

I modsætning hertil vil jeg gerne give udtryk for, at det aldrig generer mig, at hr. Kai Moltke ikke forsømmer nogen lejlighed til at citere, hvad jeg ved tidligere lejligheder har sagt fra denne talerstol. Det har nemlig altid været udtryk for mit

partis principielle stilling til problemerne. At vi ikke kan komme igennem med dem, på den måde, vi gerne ville, på grund af den politiske magtstilling, afholder os ikke fra at tage de fremskridt, som tid efter anden er mulige, som også det er sket igennem det boligforlig, vi har sluttet i vinter.

Må jeg så endelig, når hr. Kai Moltke vil tillægge sig æren for boligfondstanken, sige, at den er ikke nogen SF-opfindelse; den skriver sig tværtimod fra en tid, der ligger længe før det tidspunkt, da SF kom til verden. Jeg kan i den forbindelse minde om, at der allerede i 1946 blev arbejdet for boligfondstanken. Jeg for mit vedkommende var med til det som næstformand i Danmarks Lejerforbund, der i øvrigt var den første organisation, som beskæftigede sig med boligfondstanken, og så vidt min erindring slår til, så har da også senere socialdemokratiske ministre været inde på boligfundsproblemerne.

Jeg vil gerne tro, at det var en fejl fra hr. Kai Moltkes side, når han sagde, at den støtte, der her er tale om, kun ydes til $\frac{2}{3}$ af byggeriet. Tallet er, så vidt jeg kan regne ud, udregnet på basis af et rundt byggetal på 40.000 med 60 pct. parcelhuse og 16.000 etagelejligheder, og støtten skal ifølge lovforslaget ydes til 12.000 lejligheder; i stedet for til $\frac{2}{3}$ skal der altså i virkeligheden ydes støtte til $\frac{3}{4}$ af det samlede udlejningsbyggeri, og dette vil jeg bede hr. Kai Moltke om at notere sig, sådan at vi ikke ved en ny lejlighed i næste uge skal møde påstanden om, at det kun er to tredjedele.

(Kort bemærkning).

Aksel Larsen: Hr. Axel Ivan Pedersen er jo den rette til at bebrejde mig mit tonefald i fjernsynet, når han herfra har det tonefald, at han kalder mig uredelig. Lad mig tillade mig at forklare det ærede medlem hr. Axel Ivan Pedersen sagen, hvis han ikke har forstået den: han har hævdet, at efter hans mening var boligforliget som helhed bedre end SFs boligfondsforslag og boligpolitik, fordi der var en enkelt detalje i boligforliget, som efter hans mening var bedre end en enkelt detalje i vor boligpolitik. Det ville svare til, at man hævdede, at et ubrugeligt,